

Griffiernr. : 2014/ 1507
Not.nr. : GE 66.97.888/12SW2

BESTUURLIJKE INLICHTING

2°

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-VLAANDEREN
Afdeling Gent**

VONNIS

Correctionele rechtbank
Kamer 21d, 1 rechter
Datum: 6 mei 2014

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

- 1. beroepsofficier, geboren []
wonende te []
- 2. schoenenhandelaarster, geboren te [] op
wonende te []

beklaagd van:

de eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

zonder voorafgaande vergunning een woning te hebben opgesplitst of in een gebouw het aantal woonegelegenheden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande te hebben gewijzigd, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer, in strijd met artikel 4.2.1.7°

op het perceel, gelegen te
als

kadastraal bekend
eigendom van

(1° bekl.) en
 (1° bekl.) en
 HOGER BEROEP: - op 27 mei 2014 door de 1e bekl. tegen de 1e bekl. - op 27 mei 2014 door de 2e bekl. tegen de 1e bekl.

geboren te op en van
 geboren te op beiden wonende te

meer bepaald de woning boven het handelsgelijkvloers te hebben
 opgesplitst in 2 appartementen

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de
 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te in de periode van 01.09.2009 tot 01.05.2010

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging

De dagvaarding werd regelmatig betekend. De dagvaarding werd
 overgeschreven op het hypotheekkantoor op 22 oktober 2013. De
 dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed
 dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar
 ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik
 gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare
 terechtzitting van 19 november 2013.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 11
 maart 2014 en vervolgens naar de zitting van 8 april 2014.

2. De rechtbank nam op de zitting van 11 maart 2014 kennis van:

de vordering van de eiseres tot herstel, het college van burgemeester en
 schepenen van de STAD vertegenwoordigd door meester
 advocaat te

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
 substituut-procureur des Konings;
- de eerste en de tweede beklaagde, en
 in hun middelen van verdediging, voorgedragen
 door henzelf en bijgestaan door meester advocaat te
 die de gunst van de opschorting van de
 uitspraak van de veroordeling vroeg voor de beide beklaagden.
- het negatief advies van het openbaar ministerie betreffende een
 eventuele opschorting voor de beide beklaagden.

Op de zitting van 8 april 2014 legde de eiseres tot herstel nog een stuk neer. handhaafde het openbaar ministerie zijn vordering en werd meester in de plaats van meester gehoord voor de beide beklaagden.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op 3 november 2011 stelde de controleur van de Afdeling bouw- en woontoezicht van de Stad vast dat op het perceel kadastraal gekend als en eigendom van en een woning boven het (handel)gelijkvloers werd opgesplitst in 2 appartementen.

Er werd voor deze woning op 24 december 2008 een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van de Stad (pagina 22).

Op 9 juni 2008 zouden en reeds een aanvraag hebben ingediend – zonder tussenkomst van een architect – voor het opsplitsen van het gebouw in 2 woonentiteiten. Deze aanvraag zou onontvankelijk verklaard zijn.

Uit het proces-verbaal blijkt dat deze toestand reeds op 3 december 2010 werd vastgesteld en dat de eigenaars op 15 december 2010 een eerste keer werden aangemaand om de toestand in repel te brengen met de op 24 december 2008 verleende bouwvergunning. en meenden echter dat zij geen bouwovertrading hadden begaan. In een brief van 24 januari 2011 leggen zij aan de Stad uit dat zij de verbouwingen zouden hebben gedaan vanuit de optiek dat de eerste verdieping bij de handelsruimte hoort als personeelsruimte en dit om te voldoen aan de vereisten van het ARAB.

5. Op 19 september 2012 maakte de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aan het parket een herstellvordering over van het college van burgemeester en schepenen van de Stad van 14 september 2012, waar zij zich ook bij aansloot. Op 22 november 2012 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid hierover een positief advies.

6. Ter terechtzitting van 11 maart 2014 legde de eiseres tot herstel een kopie neer van het besluit van de deputatie van de provincie van 24 oktober 2013 waarbij werd beslist over een beroep ingesteld door en tegen de beslissing van 13 juni 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de Stad waarbij hen klaarblijkelijk een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd voor het verbouwen van het handelspand aan de

De deputatie willigde dit beroep niet in, wat volgens de tekst van de beslissing inhoudt dat een stedenbouwkundige (regularisatie)vergunning wordt verleend volgens een ingediend plan, mits voldaan wordt aan o.a. de volgende voorwaarden:

"(...) Bestemmingen

Enkel de achterste ruimte (4,80m x 2,94m) kan gebruikt worden als personeelsruimte op de eerste verdieping. Er moet vanuit de trappenhal een nieuwe deuropening gemaakt worden als toegang naar deze personeelsruimte. De voorste ruimte (5,32m x 4,61m) moet deel uitmaken van de woonst.

Er mag slechts één toegangsdeur tot het appartement aanwezig zijn. Het toilet (1,01m x 1,27m) moet verwijderd worden zodat er binnen het woongedeelte een interne doorgang kan gebeuren vanuit de voorste kamer naar het trappedeelte welke naar de hogere verdiepingen leidt (zie ook aanduiding in het rood op de plannen).

Bijkomend moeten volgende handelingen uitgevoerd worden om het herstel naar een eengezinswoning te realiseren:

- De keuken op de eerste verdieping moet volledig worden verwijderd, aangezien deze met het oog op de omvorming tot meergezinswoning is geplaatst. Deze keukeninrichting moet volledig worden verwijderd (dus zowel toestellen als kasten) en de leidingen van deze keuken moeten worden gesupprimeerd of minstens onklaar gemaakt en de leidingsopeningen moeten als volle muur worden afgewerkt. Enkel de oorspronkelijk vergunde keuken op de tweede verdieping mag behouden blijven.

- Alle uiterlijke kenmerken van de meergezinswoning moeten verwijderd worden: er mag slechts één teller voor nutsvoorzieningen (gas, water en elektriciteit), één deurbel en één brievenbus behouden blijven (...)"

7. Uit een bewonershistoriek van de Dienst Burgerzaken van de Stad blijkt dat sinds 13 december 2007 niemand meer geregistreerd was op het adres

Uit een door het openbaar ministerie opgevraagde bewonershistoriek van de Dienst Burgerzaken van de Stad blijkt dat op het adres van 1 september 2010 tot 29 oktober 2012 stond ingeschreven en van 26 juni 2010 tot 12 september 2011 ook Op het adres was niemand geregistreerd.

Uit een door de eiseres tot herstel ter zitting neergelegd stuk blijkt dat de adressen en geen ander kadastraal pand is dan dat van de Het pand van de kadastraal gekend als loopt met andere woorden door tot in de De adressen en werden volgens de Stad indertijd ook aangevraagd door de beklaagden.

Beoordeling

8. De beklaagden vragen in hoofdorde om hen vrij te spreken. Voor zover zij zich hiervoor (ook) steunen op de verweermiddelen die zij hebben ontwikkeld in de administratieve (regularisatie)procedure, merkt de rechtbank op dat:

- het betrokken gebouw volgens het gewestplan binnen een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde (koninklijk besluit van 14 september 1977) valt;
- het volgens de tijdens de incriminatieperiode van kracht zijnde regels van het algemeen bouwreglement van de Stad om een beschermde eengezinswoning gaat, die niet mag worden omgevormd tot een meergezinswoning (zie artikelen 1 en 20 van het algemeen bouwreglement, publiek consulteerbaar op

De argumentatie van de beklaagden dat zij geen woonentiteit zouden hebben bij gecreëerd doet de waarheid geweld aan. Dit blijkt immers overduidelijk onder meer uit de oorspronkelijke vaststellingen door de controleur van de dienst bouw- en woontoezicht van de Stad (zie de bijgevoegde plannen met aantekeningen van de vaststellingen dat er wel degelijk 2 volwaardige appartementen werden ingericht), uit het feit dat 2 aparte huisnummers werden toegekend voor de 2 appartementen en uit het feit dat uit de verdere bevragingen op verzoek van de rechtbank ook is gebleken dat het appartement op de eerste verdieping met huisnummer - waarvan eertijds door de beklaagden werd voorgehouden dat het om een "personeelsruimte" ging - ook effectief werd verhuurd tijdens en na de incriminatieperiode.

De beklaagden hebben hierdoor effectief de ruimte boven het handelsgelijkvloers van het gebouw opgesplitst in 2 woonentiteiten/appartementen, handeling waarvoor zij geen stedenbouwkundige vergunning hadden (en op grond van het algemeen bouwreglement van de Stad ook niet konden verkrijgen).

De hen ten laste gelegde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, zijn dus bewezen voor de beklaagden.

Straf

9. De bewezen verklaarde feiten kunnen op grond van artikel 6.1.1, 1° VCRO worden gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen.

De beklaagden stelden het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en bij een stedelijk beleid dat, om redenen van ruimtelijke ordening en woonbeleid, woningen tegen het wijzigen van het aantal wooneenheden beschermt.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden werd veroorzaakt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengen voor de gemeenschap een grote kost met zich.

heeft nog een blanco strafverleden.

werd in het verleden eenmaal correctioneel veroordeeld wegens inbreuken op het auteursrecht.

10. De beklaagden hebben gevraagd om hen de gunst van de opschorting te verlenen. Er zijn geen redenen om de beklaagden de gunst van de opschorting te verlenen. De beklaagden hebben tot nu ook zelf geen enkele bereidheid vertoond om spontaan over te gaan tot herstel. Gelet op de voorgaande overwegingen is de rechtbank van oordeel dat een terechtwijzing in de vorm van een straf aangewezen voorkomt. Het is trouwens niet afdoende aangetoond dat een veroordeling de toekomstmogelijkheden van de beklaagden ernstig in het gedrang zou kunnen brengen.

11. Gelet op bovenvermelde elementen met betrekking tot de straftoemeting is de rechtbank van oordeel dat een geldboete wel de meest gepaste straf is voor zowel de eerste beklaagde als voor de tweede beklaagde. Deze geldboetes kunnen voor de helft worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging.

De feiten werden gepleegd na 1 maart 2004 en voor 1 januari 2012 zodat de geldboetes overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952

(zoals gewijzigd door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003) met 45 deciemmen wordt verhoogd.

12. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdeciemmen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

13. Het college van burgemeester en schepenen van de Stad vorderde op 14 september 2012 de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken, namelijk: *"het pand moet zowel qua inrichting als qua gebruik hersteld worden naar een eengezinswoning met handelszaak op het gelijkvloers. Geen enkel vertrek in het pand mag nog als afzonderlijke woonentiteit worden ingericht of ter beschikking gesteld. Alle ruimtes van de eerste, tweede, derde en zolderverdieping moeten worden samengevoegd tot één woonentiteit. De verschillende ruimtes van deze woonentiteit moeten voldoen aan de bepalingen van het algemeen bouwreglement. Bovendien moeten volgende handelingen uitgevoerd worden om het herstel te realiseren:*

- *De keuken op de eerste verdieping moet volledig worden verwijderd, aangezien deze met het oog op de omvorming tot meergezinswoning is geplaatst. Deze keukeninrichting moet volledig worden verwijderd (dus zowel toestellen als kasten) en de leidingen van deze keuken moeten worden gesupprimeerd of minstens onklaar gemaakt en de leidingsopeningen moeten als volle muur worden afgewerkt. Enkel de oorspronkelijk vergunde keuken op de tweede verdieping mag behouden blijven.*
- *De aparte inkom naar appartement 2 in de traphal op de eerste verdieping moet verwijderd worden.*
- *Alle uiterlijke kenmerken van de meergezinswoning moeten verwijderd worden: er mag slechts één teller voor nutsvoorzieningen (gas, water en elektriciteit), één deurbel en één brievenbus behouden blijven.*

Voor wat de dichtgebouwde koerimte betreft, wordt geen herstel gevorderd aangezien de ruimtelijke impact van dit bouwmisdrijf heel beperkt is."

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in de uitvoering van deze werken.

Per brief van 19 september 2012 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aangesloten bij deze herstellvordering.

Op 22 november 2012 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

14. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

Zoals hierboven reeds vermeld legde de eiseres tot herstel ter terechtzitting van 11 maart 2014 een kopie neer van het besluit van de deputatie van de provincie van 24 oktober 2013 waarbij werd beslist over een beroep ingesteld door en tegen de beslissing van 13 juni 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de Stad waarbij hen een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd voor het verbouwen van het handelspand aan de

De deputatie willigde dit beroep niet in, wat volgens de tekst van de beslissing inhoudt dat een stedenbouwkundige (regularisatie)vergunning wordt verleend volgens ingediend plan, mits voldaan wordt aan o.a. de volgende voorwaarden:

"(...) Bestemmingen

Enkel de achterste ruimte (4,80m x 2,94m) kan gebruikt worden als personeelsruimte op de eerste verdieping. Er moet vanuit de trappenhal een nieuwe deuropening gemaakt worden als toegang naar deze personeelsruimte. De voorste ruimte (5,32m x 4,61m) moet deel uitmaken van de woonst.

Er mag slechts één toegangsdeur tot het appartement aanwezig zijn. Het toilet (1,01m x 1,27m) moet verwijderd worden zodat er binnen het woongedeelte een interne doorgang kan gebeuren vanuit de voorste kamer naar het trappedeelte welke naar de hogere verdiepingen leidt (zie ook aanduiding in het rood op de plannen).

Bijkomend moeten volgende handelingen uitgevoerd worden om het herstel naar een eengezinswoning te realiseren:

- De keuken op de eerste verdieping moet volledig worden verwijderd, aangezien deze met het oog op de omvorming tot meergezinswoning is geplaatst. Deze keukeninrichting moet volledig worden verwijderd (dus zowel toestellen als kasten) en de leidingen van deze keuken moeten worden gesupprimeerd of minstens onklaar gemaakt en de leidingsopeningen moeten als volle muur worden afgewerkt. Enkel de oorspronkelijk vergunde keuken op de tweede verdieping mag behouden blijven.

- Alle uiterlijke kenmerken van de meergezinswoning moeten verwijderd worden; er mag slechts één teller voor nutsvoorzieningen (gas, water en elektriciteit), één deurbel en één brievenbus behouden blijven (...)"

Dit herstel zal hoe dan ook eerst moeten worden uitgevoerd, vooraleer de verbouwwerken waarvoor de bovenvermelde regularisatievergunning werd toegekend bij beslissing van de deputatie van de provincie van 24 oktober 2013 kunnen worden aangevat. De beslissing van de deputatie sluit ook volledig aan bij de herstellvordering, behalve waar nog de mogelijkheid wordt voorzien om de achterste ruimte (4,80m x 2,94m) te gebruiken als personeelsruimte op de eerste verdieping. Deze afwijking is volgens de motivering van de beslissing van de deputatie gestoeld op artikel 22 van het algemeen bouwreglement dat voorziet in de mogelijkheid om in een te beschermen eengezinswoning een nevenfunctie in te voeren.

Het herstel is dus nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening, zij het dat bij de formulering van de maatregel rekening kan worden gehouden met de mogelijkheid om de achterste ruimte (4,80m x 2,94m) te gebruiken als personeelsruimte op de eerste verdieping.

15. Gelet op de omvang van de werken wordt de termijn van uitvoering bepaald op 8 maanden.

16. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 150 euro per dag moet per beklaagde worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de orwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

17. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 44, 46, 50, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8 en 14 van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging A, bewezen voor de eerste en de tweede beklagde.

Veroordeelt de beklagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten tot een geldboete van 500 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 2.750 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 250 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 1.375 euro, van de opgelegde geldboete en voor 21 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke misdaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten tot een geldboete van 500 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 2.750 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 250 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 1.375 euro, van de opgelegde geldboete en voor 21 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke misdaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

KOSTEN

Veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de gerechtskosten, voor het openbaar ministerie begroot op 108,37 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de Stad en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de uitvoering van volgende bouw- of aanpassingswerken op het perceel te (en tevens kadastraal gekend als

namelijk: het pand moet zowel qua inrichting als qua gebruik hersteld worden naar een eengezinswoning met handelszaak op het gelijkvloers. Geen enkel vertrek in het pand mag nog als afzonderlijke woonentiteit worden ingericht of ter beschikking gesteld. Alle ruimtes van de eerste, tweede, derde en zolderverdieping moeten worden samengevoegd tot één woonentiteit - **enkel de achterste ruimte (4,80m x 2,94m) kan gebruikt worden als personeelsruimte op de eerste verdieping**. De verschillende ruimtes van deze woonentiteit moeten voldoen aan de bepalingen van het algemeen bouwreglement.

Bovendien moeten volgende handelingen uitgevoerd worden om het herstel te realiseren:

- De keuken op de eerste verdieping moet volledig worden verwijderd, aangezien deze met het oog op de omvorming tot meergezinswoning is geplaatst. Deze keukeninrichting moet volledig worden verwijderd (dus zowel toestellen als kasten) en de leidingen van deze keuken moeten worden gesupprimeerd of minstens onklaar gemaakt en de leidingsopeningen moeten als volle muur worden afgewerkt. Enkel de oorspronkelijk vergunde keuken op de tweede verdieping mag behouden blijven.
- De aparte inkom naar appartement 2 in de traphal op de eerste verdieping moet verwijderd worden.
- Alle uiterlijke kenmerken van de meergezinswoning moeten verwijderd worden: er mag slechts één teller voor nutsvoorzieningen (gas, water en elektriciteit), één deurbel en één brievenbus behouden blijven.

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van **8 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt.

Zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de Stad _____ of van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door _____ en _____ **elk een dwangsom van 150 euro** zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel; te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 8 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt (dit is een uitvoeringstermijn en geen respijtstermijn zoals bedoeld in artikel 1385bis, 4de lid Gerechtelijk Wetboek.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft het bewezen verklaarde misdrijf ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 6 mei 2014,

Aanwezig:

**voorzitter;
procureur des Konings;
griffier.**